

Anneler Varmıştı Cephe GerisiÇanakkale Savaşında

— ümüt güngör · 31 Mart 2012

Anneler Varmıştı Cephe Gerisi/ÇANAKKALE Savaşında

Varını yoğunu cepheye salan,
Hasretin bağrında evlatsız kalan,
Yarı aç yarı yok uykuya dalan,
Yürekler varmıştı cephe gerisi.

Eli silah tutan gitmiş askere,
Karanlıkmiş çoklarına teskere,
Kına ile evladını askere,
Gönderen varmıştı cephe gerisi.

Tipi fırtınada mermi taşıyan,
Yokluklara rağmen yiğit yaşayan,
Vatan için dertlerini boşayan,
Analar varmıştı cephe gerisi.

Mezarları elleriyle kazımış,
Omuzunda cenazeler taşımış,
Hayatı yüreğinden tanımış,
Anneler varmıştı cephe gerisi.

Ekmeğini askeriyle bölüşen,
Evlat deyip hasret ile görüşen,
Resmi ile ağlayıpta gülüşen,
Kadınlar varmıştı cephe gerisi.

Narin eller ile hasat kaldıran,
Düşmanları bakışıyla yıldırın,
Kazma kürek onlar ile çarpışın,
Yürekler varmıştı cephe gerisi.

Cephaneyi sinesinde saklayan,
Islanmasın diye her an yoklayan,
Yüreğini vatan için şoklayan,
Analar varmıştı cephe gerisi.

Vatanı evlat'tan üstün sayarak,
Resminde hergün onu koklayarak,
Her bir Mehmed'i evlatları sayarak,
Yaşayan varmıştı cephe gerisi. Ümüt Güngör